Dimecres 16 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,1-9): En aquell dia, sortint Jesús de la casa, s'assegué a la vora de la mar, i s'aplegaren amb ell grans multituds, de manera que pujà a una barca, per tal d'asseure-s'hi, i tota la gent s'estava dreta a la vora de la mar.

I els parlà de moltes coses en paràboles, dient: «Heus aquí que sortí el sembrador a sembrar. I mentre ell sembrava, [uns grans] caigueren arran del camí, i vingueren els ocells i se'ls menjaren. Altres caigueren en pedregar, on no tenien gaire terra, i de seguida germinaren perquè no tenien gruix de terra. I havent sortit el sol, es van cremar i, perquè no tenien arrels, s'assecaren. Uns altres caigueren entre espines, i cresqueren les espines i els ofegaren. Uns altres caigueren en terra bona, i donaren fruit, un de cent, un altre de seixanta, un altre de trenta. El qui tingui orelles, que escolti».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sortí el sembrador a sembrar»

P. Julio César RAMOS González SDB
(Mendoza, Argentina)

Avui, Jesús —en la ploma de Mateu— comença a introduir-nos en els misteris del Regne, a través d'aquesta manera tan característica de presentar-nos la seva dinàmica per mitjà de paràboles.

La llavor és la paraula proclamada, i el sembrador és Ell mateix. Aquest no cerca sembrar en el millor dels terrenys per tal d'assegurar-se la millor collita. Ell ha vingut per tal que tots «tinguin vida i la tinguin en abundància» (Jn 10,10). Per això, no escatima en escampar grapats generosos de llavors, sia «arran del camí» (Mt 13,4), com en «pedregar» (v. 5), o «entre espines» (v. 7), i, finalment, en «terra bona» (v. 8).

Així, les llavors llençades per generosos punys produeixen el percentatge de rendiment que les possibilitats "toponímiques" li permeten. El Concili Vaticà II ens diu: «La Paraula de Déu és comparada a la llavor sembrada en un camp: els qui l'escolten amb fe i s'uneixen al petit ramat de Crist han acceptat el Regne mateix; després la llavor, per la seva pròpia virtut, germina i creix fins al temps dels esplets»

(Lumen gentium, n. 5).

«Els qui escolten amb fe», ens diu el Concili. Tu estàs habituat a escoltar-la, potser a llegir-la, i fins i tot a meditar-la. Segons la profunditat de la teva audició en la fe, serà la possibilitat de rendiment en els fruits. Tot i que aquests vénen, en certa manera, garantits per la potència vital de la paraula-llavor, no és menor la responsabilitat que et pertoca a la seva atenta audició. Per això, «El qui tingui orelles, que escolti» (Mt 13,9).

Demana avui al Senyor l'ànsia del profeta: «Quan m'arribava la teva paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor. Jo porto el teu nom, Senyor, Déu de l'univers» (Jr 15,16).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El sembrador diví llança també ara la seva llavor: ens convida a què propaguem el diví missatge, amb la doctrina i amb l'exemple» (Sant Josepmaria)

- «El Senyor llança amb abundància i gratuïtat la llavor de la Paraula de Déu, el sembrador no es desanima perquè sap que part d'aquesta llavor està destinada a caure en 'terra bona', és a dir, en cors ardents i capaços d'acollir la Paraula amb disponibilitat, pel bé de tothom» (Benet XVI)

- «Les paràboles són com miralls per a l'home: acull la paraula com una terra dura o com una terra bona? què en fa dels talents rebuts? Jesús i la presència del Regne en el món són secretament al cor de les paràboles (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 546)